

Životopis

Stanislav Šalda se narodil 29. února 1928 v Praze. Jeho otec pocházel z Hrusic z velmi chudých poměrů, ale vlastní pílí se vypracoval do technické pozice. Jeho matka byla v domácnosti. Otec za první světové války těsně unikl smrti: jako dezertér z rakousko-uherské armády byl na sklonku války zatčen a pod dozorem vojáka převážen vlakem do Prahy k soudu, který by nepochybně rozhodl o trestu smrti. Strážící voják ovšem během cesty usnul, a když vlak zpomalil u Mirošovic, otec se pomalu vysoukal z kabátu, vyskočil z vlaku a v úkrytu se dočkal konce války.

Také do osudu Stanislava Šaldy promluvily dějiny 20. století. Dobře si vzpomíná na příjezd německé armády v roce 1939, jeho bratranec byl mezi studenty zastřelenými po pohřbu Jana Opletala. Během války byl v Jihlavě zavřený kvůli dezerci, ale díky konci války unikl smrti. V průběhu povstání v květnu 1945 se zapojil do revoluce v Mnichovicích.

Pamětník byl dvakrát ženatý a má dvě děti – syna Slávka a dceru Věru. Vzdělání získal na střední průmyslové škole a později na univerzitě středního věku.

Pracoval jako projektant v automobilce Škoda v Praze a ve státním podniku Energoprojekt.

Mezi jeho největší koníčky patřila auta – celý život jezdil na vozech Škoda, které si díky své profesi sám opravoval. Miloval také chalupu a fotografování.

Stanislav Šalda nikdy nebyl členem KSČ a plynule mluví německy, což mu daly válečné zkušenosti. V srpnu 1968 byl s rodinou ve Francii a uvažoval o emigraci; zůstal asi měsíc v Německu, ale kvůli nemocné mamince se vrátil. Po konci komunistického režimu intenzivně cestoval, aby dohnal zameškané příležitosti.